

Beraadslaging over het ontwerp-adres van rouwbeklag aan Z. M. den Koning.

Ik geef echter nogmaals de verzekering, dat iedere uitdrukking, en ook deze, bepaaldelijk in overweging genomen is.

De **Voorzitter**: Wenscht de heer Cremers dat ik zijn voorstel, om de woorden: »eerst heden" uit het adres weg te laten, aan de stemming onderwerpe?

De heer **Cremers**: Ik heb gezegd, Mijnheer de Voorzitter, dat ik hetgeen ik in overweging gegeven heb, tot een voorstel zou maken, indien ik bemerkte dat eenige mijner medeleden in mijn gevoelen deelden. Tot dusverre heb ik dit niet mogen ontwaren, en ik zal dus geen voorstel doen.

Evenwel wensch ik hier nog iets bij te voegen. Het geachte lid heeft namens de Commissie te kennen gegeven, dat het onvoegzaam zou zijn over een adres van dezen aard de discussie te openen. Ik geloof dat in ons aller gemoed voldoende het hier passend gevoel aanwezig is, waardoor deze uiting van de meening der Commissie kan geacht worden eenigzins overbodig te zijn. Het zal toch wel bij niemand onzer opkomen de discussie over dat gevoel te openen.

Ik heb echter niet gesproken over gevoelens, die juist zijn medegedeeld; het thans besproken punt laat alle discussie vrij toe, en daarop was dus die aanmerking geenszins toepasselijk. Ik meen voldoende gezegd te hebben waarom ik de woorden »eerst heden" niet juist acht. Door deze toch drukt men iets uit dat feitelijk niet zoo is. Indien echter niemand in mijne zienswijze deelt, zal ik mij gaarne met het voorstel vereenigen.

De heer **Boreel van Hogelanden**, lid der Commissie van Redactie: Mijne Heeren, ik bemerk tot mijn leedwezen dat de geachte afgevaardigde uit Groningen mijne woorden verkeerd heeft verstaan en daaraan een verkeerd uitleg heeft gegeven. Hij heeft gezegd dat de Commissie het onvoegzaam zou achten, doch ik meen dat woord niet gebezigd te hebben: ik heb gezegd dat de Commissie het niet wenschelijk zou achten over dit adres beraadslaging te houden. Tusschen niet wenschelijk en onvoegzaam is een groot verschil.

In de tweede plaats heeft de geachte afgevaardigde gezegd, dat in ieder geval deze aanmerking niet van dien aard kon geacht worden. Bij de eerste woorden die ik gesproken heb, heb ik duidelijk gezegd, dat die aanmerking van litterarischen aard was, en dat dus de grond voor de wenschelijkheid om thans geene discussie te voeren, welligt niet bestond ten aanzien der wijziging door den geachten spreker uit Groningen voorgesteld.

De geachte spreker kan dus overtuigd zijn dat ik zijn voorstel niet onvoegzaam heb genoemd, maar dat in het algemeen thans het voeren van discussie der Commissie minder wenschelijk voorkwam.

Wanneer nu de geachte afgevaardigde zich zal willen herinneren dat ik zijne aanmerking heb genoemd alleen van litterarischen aard, zal hij tevens wel willen erkennen dat in mijne woorden niets heeft gelegen dat den zweem had hem te kwetsen.

De heer **Cremers**: Ik acht mij verplicht te zeggen dat ik in de woorden van het geachte lid der Commissie niets kwetsend voor mij heb gevonden. Ik heb alleen gemeend te moeten zeggen — ook namens mijne geachte medeleden, naar ik vertrouw — dat wij er allen van overtuigd zijn dat het op dit oogenblik niet passend is te redetwisten over onze gevoelens en over de wijze waarop die zullen worden uitgedrukt; gevoelens, die, hoe ook voorgedragen, altijd waar zullen zijn.

Ik neem de vrijheid hierbij te voegen dat mijne aanmerking niet van litterarischen aard is; de geachte afgevaardigde uit Noord-holland vergist zich daaromtrent, zij geldt geene fout van taalkundigen maar van feitelijk aard. Wanneer wij toch dit adres aan den Koning aanbieden, zullen wij altijd iets zeggen dat feitelijk niet waar is: immers de Kamer heeft de mededeeling niet »eerst heden" ontvangen; heden is toch de dag der zamenstelling van het adres, of wel de dag waarop onze geachte Voorzitter het namens de Kamer aan den Koning zal aanbieden.

Daar echter geen der leden in mijne meening schijnt te deelen, zal ik berusten in het voorstel der Commissie.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **Voorzitter**: Indien niemand de hoofdelijke stemming verlangt, stel ik voor het adres, zonder stemming, als algemeen aangenomen te beschouwen.

Dienovereenkomstig wordt besloten.

De **Voorzitter**: Het adres algemeen aangenomen zijnde, stel

ik verder volgens de bepaling van art. 62 van ons Reglement van Orde voor, de aanbieding van het adres van rouwbeklag te doen plaats hebben door de leden der Commissie van Redactie, vermeerderd met twee leden, waartoe ik dan de eer zou hebben te benoemen de heeren van Nispen van Pannerden en Taets van Amerongen.

De heer **Blankenheym**: Ik neem de vrijheid aan onzen geachten Voorzitter in overweging te geven, om Zijne Majesteit eerbiedig te verzoeken, al de leden dezer Kamer toe te laten tot aanbieding van het adres van rouwbeklag.

De **Voorzitter**: Ik vereenig mij zeer gaarne met het voorstel van den heer Blankenheym, en wijzig alsnu het mijne in dien zin, om van wege de Kamer aan Zijne Majesteit den Koning den wensch der Kamer kenbaar te maken, het adres van rouwbeklag en corps aan Zijne Majesteit te mogen aanbieden, en om Zijne Majesteit te verzoeken der Kamer daartoe eene audientie te willen verleenen.

Dienovereenkomstig wordt met toejuiching besloten.

De **Voorzitter** deelt nog mede dat de Commissien van Rapporteurs gereed zijn met hare *Verslagen* over de navolgende wetsontwerpen:

tot bekrachtiging van verkoop van Rijksground aan de gemeente Hellevoetsluis;

tot bekrachtiging eener met L. C. de Geep te Bergen op Zoom gesloten dading over novaal tiendregt onder de gemeenten Bergen op Zoom en Halsteren;

tot aanvulling der begrooting van het Fonds voortspruitende uit de koopprijzen van Domeinen voor de dienst van 1864;

tot vaststelling van uitgaven uit het fonds van verstrekkingen door het Departement van Marine, voor het dienstjaar 1865.

Deze stukken zullen worden gedrukt en rondgedeeld en de beraadslaging over de wetsontwerpen gehouden worden op Dingsdag, den 23sten Mei, des namiddags ten half 3 ure.

Niets meer voor heden aan de orde zijnde, wordt de Vergadering gescheiden.

VERSLAGEN, UITGEBRAGT IN DE ZITTING VAN 20 MEI.

VERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS

omtrent het ontwerp van wet tot vaststelling van uitgaven uit het fonds van verstrekkingen door het Departement van Marine, dienst 1865.

Er zijn geene bezwaren tegen dit wetsvoorstel gerezen.

Aldus vastgesteld in de Commissie van Rapporteurs, den 19den Mei 1865.

VAN SASSE VAN YSSELT.
GEERTSEMA.
HENGST.
VAN SWINDEREN.

VERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS

over het ontwerp van wet tot aanvulling der begrooting van het Fonds voortspruitende uit koopprijzen van domeinen voor de dienst 1864.

Bij het onderzoek in de afdeelingen zijn geene bezwaren tegen dit ontwerp van wet gerezen.

Aldus vastgesteld in de Commissie van Rapporteurs, den 19den Mei 1865.

VAN SASSE VAN YSSELT.
GEERTSEMA.
HENGST.
VAN SWINDEREN.